

Sygn. akt: I C 382/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Doróś

po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2017 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. P. i M. P. (1)

przeciwko J. J. (1)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo;

II. zasądza solidarnie od powodów R. P. i M. P. (1) na rzecz pozwanej J. J. (1) kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych 00/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć solidarnie od powodów R. P. i M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 19,40 zł (dziewiętnaście złotych 40/100), tytułem wydatków.

SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Sygn. akt I C 382/17

UZASADNIENIE

Powodowie R. P. i M. P. (1) wnosili o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci punktu III ugody z dnia 04 listopada 2014 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w Kwidzynie, sygn.. akt I Ns 905/14 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności orzeczeniem Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie z dnia 09 maja 2016 r. oraz z dnia 13 października 2016 r. Powodowie wnosili również o zasądzenie od pozwanej J. J. (1) kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w punkcie III ugody sądowej zawartej w dniu 04 listopada 2014 r. przez M. P. (1) i R. P. z J. J. (1), sygn. akt I Ns 905/14 powodowie zobowiązali się na własny koszt rozebrać drewnianą wiatę i kiosk warzywny znajdujące się na działce numer (...) pomiędzy budynkiem mieszkalnym a granicą z działką numer (...) i uprzętnąć teren, na którym wyżej wymienione obiekty się znajdują w terminie do dnia 31 sierpnia 2015 roku, zaś w przypadku nie dokonania tych czynności w określonym terminie powodowie zobowiązali się zapłacić pozwanej J. J. (1) karę umowną w wysokości 2.000,00 zł. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie postanowieniem z dnia 09 maja 2016 r. nadał klauzulę wykonalności punktowi III powyższej ugody w części dotyczącej obowiązku zapłaty na rzecz pozwanej kary umownej w wysokości 2.000,00 zł oraz orzekł o kosztach postępowania klauzulowego. Na skutek skargi pozwanej Referendarz w dniu 13 października 2016 r. uwzględnił wniosek pozwanej

o nadanie klauzuli wykonalności punktowi III ugody z dnia 04 listopada 2014 r. również w części dotyczącej egzekucji świadczenia niepieniężnego, tym samym nadając całemu punktowi III ugody klauzulę wykonalności. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było ustalenie, iż powodowie do dnia złożenia wniosku rozebrali jedynie kiosk warzywny, jednakże nie rozebrali wiaty i nie uprzątnęli terenu.

Zdaniem powodów powyższe orzeczenie Referendarza zostało wydane na podstawie wadliwie ustalonego stanu faktycznego, ponieważ powodowie wykonali w całości obowiązek wynikający z ugody, tj. w zastrzeżonym terminie do dnia 31 sierpnia 2015 r. dokonali rozbiórki zarówno kiosku, jak i wiaty. Ostatnim etapem rozbiórki było uporządkowanie i usunięcie materiałów z rozbiórki. Ponadto Referendarz Sądowy błędnie uznał, iż z inwentaryzacji powykonawczej i kopii mapy zasadniczej wynika, iż na działce nr (...) znajduje się wiata zaznaczona linią przerywaną. Powodowie podnieśli, iż pozwana J. J. (1) w toku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności przedłożyła wprawdzie dowód w postaci kopii mapy zasadniczej wydanej w dniu 18 marca 2016 r., na której na działce (...) widnieje zarys ciągłą linią z oznaczeniem „wiata”, jednakże oznaczenia takiego dokonano wyjątkowo na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie mapki i tylko na egzemplarz wydany pozwanej. W materiałach geodezyjnych i kartograficznych znajdujących się w Starostwie Powiatowym w K. brak jest takiego oznaczenia, w związku z czym mapy przedstawionej przez pozwaną nie można uznać za dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c. Również przedłożona przez pozwaną dokumentacja zdjęciowa wywołała błędne wyobrażenie o stanie faktycznym, ponieważ zdjęcia obrazują nową wiatę wybudowaną przez powodów w kwietniu 2016 r. w miejscu po rozebranej starej wiacie.

Pozwana J. J. (1) wносиła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych. Pozwana zaprzeczyła, aby powodowie wykonali w całości obowiązek wynikający z punktu III ugody, ponieważ rozebrali jedynie kiosk warzywny z pominięciem wiaty, która nadal znajduje się na działce. Brak wykonania zobowiązania przez powodów potwierdzają liczne dokumenty. Zdaniem pozwanej nieprawdą są twierdzenia strony powodowej o wybudowaniu nowej wiaty w miejscu starej i zaznaczeniu wiaty wyłącznie na egzemplarzu mapy ewidencyjnej wydanej pozwanej. Pozwana podniosła, że powództwo w niniejszej sprawie jest całkowicie bezzasadne, ponieważ klauzula wykonalności została nadana na podstawie dokumentów przedstawiających prawdziwy stan faktyczny.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. P. (1) i R. P. w dniu 26 sierpnia 2014 r. wystąpili do Sądu Rejonowego w Kwidzynie z wnioskiem o upoważnienie ich do dokonania czynności przekraczającej zwykły zarząd nieruchomością wspólną z J. J. (1). Wniosek dotyczył dobudowy na koszt wnioskodawców garażu jednostanowiskowego do istniejącego budynku gospodarczego na wspólnej działce nr (...), położonej w K. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w K. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt I Ns 905/14.

Na rozprawie w dniu 04 listopada 2014 r. strony zawarły ugodę następującej treści

I. M. P. (1), R. P. i J. J. (1) – jako współwłaściciele działki numer (...) położonej w K. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w K. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), zgodnie oświadczają, iż wyrażają zgodę na:

a) wykonanie przez wnioskodawców M. P. (1) i R. P. na ich koszt garażu jednostanowiskowego zgodnie z „Projektem dobudowy garażu jednostanowiskowego do budynku gospodarczego” opracowanym przez mgr inż. A. S. z dnia 5 maja 2013 roku, którego kopie znajdują się na k. 18 – 26 akt, w miejscu wskazanym w w/w projekcie,

b) wykonanie przez uczestniczkę J. J. (1) na jej koszt garażu jednostanowiskowego blaszanego w miejscu obecnego usytuowania znajdujących się na działce wiaty i kiosku warzywnego, to jest pomiędzy ścianą boczną budynku mieszkalnego (na wysokości tej ściany), a granicą z działką numer (...), z zachowaniem 1,5 metrowego odstępu pomiędzy ścianą budynku mieszkalnego, a garażem

- bez obowiązku zwrotu poczynionych na w/w prace nakładów;

II. M. P. (1), R. P. i J. J. (1) zgodnie oświadczają, iż zobowiązują się wykonać prace wskazane w punkcie 1. a) i b) ugody zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i przepisami prawa;

III. M. P. (1) i R. P. zobowiązują się na własny koszt rozebrać drewnianą wiatę i kiosk warzywny znajdujące się na działce numer (...) pomiędzy budynkiem mieszkalnym, a granicą z działką numer (...) i uprzątnąć teren na którym w/w obiekty się znajdują w terminie do dnia 31 sierpnia 2015 roku, zaś w przypadku nie dokonania tych czynności w określonym terminie zobowiązują się zapłacić uczestniczce J. J. (1) karę umowną w wysokości 2.000 zł;

IV. M. P. (1), R. P. i J. J. (1) zgodnie oświadczają, iż koszty niniejszego postępowania znoszą się wzajemnie.

Z uwagi na zawarcie ugody sądowej Sąd Rejonowy w Kwidzynie postanowieniem z dnia 04 listopada 2014 r. umorzył postępowanie w sprawie.

W dniu 05 kwietnia 2016 r. pozwana J. J. (1) wystąpiła do Sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności punktowi III ugody z dnia 04 listopada 2014 r. W uzasadnieniu wniosku wskazała, że R. P. i M. P. (1) zrealizowali jedynie obowiązek rozebrania kiosku warzywnego, pomijając obowiązek rozebrania wiaty drewnianej oraz uprzątnięcia terenu. Do wniosku pozwana załączyła dokumentację fotograficzną, kopię dziennika budowy nr (...)i kopię mapy zasadniczej wydanej przez StarostęK.z zaznaczoną wiatą.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie postanowieniem z dnia 9 maja 2016 r. (w formie pieczęci) nadał klauzulę punktowi III ugody w części dotyczącej obowiązku zapłaty na rzecz J. J. (1) kary umownej w wysokości 2.000 zł. Na skutek wniesionej przez pozwaną skargi Referendarz Sądowy postanowieniem z dnia 13 października 2016 r. (w formie pieczęci) nadał punktowi III ugody klauzulę wykonalności również w części dotyczącej obowiązku rozebrania przez M. P. (1) i R. P. na własny koszt drewnianej wiaty, znajdującej się na działce numer (...) pomiędzy budynkiem mieszkalnym a granicą z działką numer (...) i uprzątnięcia terenu na którym obiekt ten się znajduje.

Powodowie R. P. i M. P. (1) wnieśli skargę na postanowienie Referendarza Sądowego z dnia 13 października 2016 r. Sąd Rejonowy w Kwidzynie po rozpoznaniu skargi powodów postanowieniem z dnia 02 marca 2017 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Referendarza Sądowego.

/ **dowód:** bezsporne, akta sprawy I Ns 905/14/

W dniach 20.05.2015 r. – 22.07.2015 r. na zlecenie powodów została przeprowadzona rozbiórka budynku gospodarczego drewnianego nie związanego na stałe z gruntem, tj. kiosku warzywnego objętego ugodą. Kierownikiem budowy był W. O.. Prace były wykonywane metodą ręczną przy użyciu sił własnych inwestora. W pracach rozbiórkowych pomagali J. i M. S. (1) – sąsiedzi powodów. Przedmiotem rozbiórki nie była wiatka, która została po rozebraniu kiosku.

Powód R. P. po zakończeniu prac rozbiórkowych kiosku rozbudował wiatę, stawiając dodatkowe słupki. Aktualnie syn powoda M. P. (2) wykorzystuje wiatę do przechowywania łodzi żaglowej.

/ **dowód:** dokumentacja fotograficzna – k. 118 – 122 akt I Ns 905/14, k. 26, 54 dziennik budowy nr (...)– k. 72 – 75, 123 – 124 akt I Ns 905/14, wniosek o pozwolenie na rozbiórkę – k. 78 – 79, 125 akt I Ns 905/14, zeznania świadka W. O. – k. 57, e – protokół z dnia 27 września 2017 r. – 00:53:20 – 01:01:42, zeznania świadka K. P. – k. 57, e- protokół z dnia 27 września 2017 r. – 01:02:21 – 01:16:27, przesłuchanie pozwanej J. J. (1) – k. 71 verte – 72, e –protokół z dnia 04 grudnia 2017 r. – 00:32:39 – 00:54:01, częściowo zeznania świadka J. S. – k. 29 verte – 30 verte, e - protokół z dnia 05 czerwca 2017 r. – 00:37:52 – 00:58:31, częściowo zeznania świadka M. S. (2) – k. 30 verte – 31, e –protokół z dnia 05 czerwca 2017 r. – 01:00:21 – 01:15:40, częściowo zeznania świadka M. P. (2) – k. 57 verte – 58, e – protokół z dnia 27 września 2017 r. – 01:16:26 – 01:32:50, częściowo przesłuchanie powoda R. P. – k. 70 verte – 71, e – protokół

z dnia 04 grudnia 2017 r. – 00:02:35 – 00:28:10, częściowo przesłuchanie powódki M. P. (1) – k. 71, e – protokół z dnia 04 grudnia 2017 r. – 00:28:22 – 00:32:25/

Zgodnie z danymi posiadanymi przez Wydział Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w K. sporna wiata aktualnie jest zaznaczona na działce numer (...) linią przerywaną. Na wniosek A. G., pracownicy kancelarii pełnomocnika pozwanej r.pr. M. O. został jej wydany egzemplarz kopii mapy zasadniczej z zaznaczeniem wiaty linią ciągłą i podpisem. Zmiany na mapach prowadzonych przez Wydział Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w K. nanoszone są na podstawie inwentaryzacji powykonawczej sporządzonej przez geodetę działającego na zlecenie osoby zainteresowanej naniesieniem zmiany na mapie. Geodeta sporządzenie inwentaryzacji powykonawczej poprzedza oględzinami nieruchomości i pomiarami w terenie.

/ **dowód:** inwentaryzacja powykonawcza garażu – k. 9, 42 oraz k. 76 akt I Ns 905/14, kopia mapy zasadniczej – k. 10 oraz k. 77, 117 i 172 akt sprawy I Ns 905/14, zeznania świadka J. F. – k. 56 – 57, e – protokół z dnia 27 września 2017 r. – 00:23:38 – 00:52:20/

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie między innymi na podstawie dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy oraz sprawy I Ns 905/14. Dokumenty te w większości nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Jedynym spornym dokumentem w niniejszej sprawie była kopia mapy zasadniczej przedłożona przez pozwaną jako załącznik do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności punktowi III ugody z dnia 04 listopada 2014 r. i zawarta na k. 117 akt sprawy I Ns 905/14. Powodowie podnosili, że mapa ta jest niezgodna z mapami zawartymi w materiałach geodezyjnych i kartograficznych znajdujących się w Starostwie Powiatowym w K.. Istniejące rozbieżności zostały jednak wyjaśnione w toku niniejszego postępowania w wyniku przesłuchania świadka J. F., będącego pracownikiem Wydziału (...)Starostwa Powiatowego w K.. Wyjaśnił on, że sporna wiata oznaczona jest na mapie zasadniczej linią przerywaną, jednakże na wniosek A. G., pracownicy kancelarii pełnomocnika pozwanej r.pr. M. O. został wydany pozwanej egzemplarz kopii mapy zasadniczej z oznaczeniem wiaty linią ciągłą oraz słownym podpisem. Zmiana ta miała jednakże jedynie charakter kosmetyczny i nie wpłynęła na merytoryczną treść mapy.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadków J. F., K. P. i W. O. oraz pozwanej J. J. (1). Zeznania te bowiem były spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i wewnątrznie niesprzeczne.

Zeznaniom powodów M. P. (1) i R. P. oraz świadków J. S., M. S. (2) i M. P. (2) Sąd dał wiarę jedynie na okoliczność przeprowadzenia prac rozbiórkowych drewnianego kiosku warzywnego oraz rozbudowy wiaty. Zeznaniom w części dotyczącej rozebrania w całości starej wiaty Sąd nie dał wiary, ponieważ zeznania te pozostają w sprzeczności z dokumentacją zawartą w aktach sprawy. Należy ponadto zauważyć, że świadek M. P. (2) ma interes prawny w wydaniu w niniejszej sprawie orzeczenia pozbawiającego wykonalności tytuł wykonawczy, ponieważ pod sporną wiatą przechowuje swoją łódź. Świadek M. P. (2) jest synem powodów, zaś świadkowie M. S. (1) i J. S. pozostają z powodami w przyjaznych relacjach sąsiedzkich, o czym świadczy fakt pomocy w pracach rozbiórkowych drewnianego kiosku warzywnego. Powyższe okoliczności zdaniem Sądu mogą świadczyć o tym, że zeznania wyżej wskazanych świadków zostały przygotowane na potrzeby niniejszego procesu.

Stan faktyczny był w niniejszej sprawie bezsporny co do okoliczności zawarcia ugody pomiędzy stronami i jej treści. Bezspornymi były także fakty rozebrania przez powodów drewnianego kiosku warzywnego oraz tego, że aktualnie na działce stanowiącej współwłasność powodów i pozwanej znajduje się duża wiata. Spór dotyczył kwestii, czy powodowie wykonali w całości obowiązki wynikające z ugody, tj. czy aktualnie stojąca wiata została zbudowana od podstaw w miejsce rozebranej starej wiaty, czy też jest to cały czas ta sama wiata, która została rozbudowana przez powodów.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W niniejszej sprawie powodowie jako podstawę żądania pozwu wskazywali zarzut spełnienia świadczenia wynikającego z punktu III ugody z dnia 04 listopada 2014 r. w sprawie I Ns 905/14, tj. rozebrania w całości kiosku warzywnego i wiaty oraz uprzątnięcia terenu.

Twierdzenia zawarte w pozwie nie znalazły jednakże potwierdzenia w materiale dowodowym zawartym w aktach niniejszej sprawy, co wynika przede wszystkim z dokładnej analizy porównawczej map przedłożonych przez strony w toku postępowania w niniejszej sprawie oraz w sprawie I Ns 905/14.

Powodowie w toku sprawy I Ns 905/14 przedłożyli kopię mapy zasadniczej wydanej w dniu 28 sierpnia 2012 r., a więc przed zawarciem ugody przez strony postępowania (k. 77 akt sprawy I Ns 905/14). Na mapie tej na działce (...) widoczny jest kiosk warzywny oznaczony literą I oraz wiata oznaczona linią przerywaną. Po drugiej stronie działki widoczny jest garaż pozwanej oznaczony symbolem t30 wraz z przylegającymi do niego dwoma budynkami gospodarczymi oznaczonymi symbolami i691 oraz i692.

W toku postępowania w sprawie I Ns 905/14 powodowie deklarowali zamiar wybudowania garażu, który miał znajdować się na miejscu przeznaczonych do rozebrania budynków gospodarczych i przylegać do garażu pozwanej.

Z inwentaryzacji powykonawczej garażu wykonanej przez geodetę Z. M. (znajdującej się na k. 9, 42 oraz k. 76 akt I Ns 905/14) wynika, że powodowie faktycznie wybudowali garaż zgodnie z zamiarem, który deklarowali. Na mapce stanowiącej część inwentaryzacji powykonawczej garażu na działce (...) widoczne są dwa garaże oznaczone literami t, z których jeden znajduje się w miejscu uprzednio zajmowanym przez budynki gospodarcze oznaczone symbolami i691 oraz i692. Na tej samej mapce nie ma kiosku warzywnego (który oznaczony był symbolem I), lecz w dalszym ciągu linią przerywaną zaznaczona jest wiata.

Powodowie twierdzili, że najpierw została rozebrana wiata, a później kiosk. Wersja ta została również potwierdzona przez zeznania świadków J. S., M. S. (2) i M. P. (2). Gdyby zeznania powodów oraz wyżej wymienionych świadków były prawdziwe, to niemożliwym byłoby sporządzenie przez geodetę Z. M. inwentaryzacji powykonawczej garażu zawierającej wiatę, lecz nie zawierającej kiosku. Jak zeznał świadek J. F. zatrudniony na stanowisku (...)w Starostwie Powiatowym w K., sporządzenie inwentaryzacji powykonawczej geodeta poprzedza czynnościami terenowymi, co wyklucza ryzyko naniesienia na mapę nieistniejącego obiektu budowlanego.

Zarzut podniesiony przez pozwaną, jakoby powodowie nie rozebrali wiaty znalazł również potwierdzenie w zeznaniach świadka W. O., który pełnił rolę kierownika budowy przy rozbiórce budynku gospodarczego drewnianego nie związanego na stałe z gruntem, tj. drewnianego kiosku. Świadek ten jednoznacznie zeznał, że rozebrany został wyłącznie kiosk bez wiaty oraz że powodowie nie prosili go o rozebranie wiaty. Zeznania świadka są zgodne z treścią dziennika budowy, który obejmuje Rozbiórkę budynku gospodarczego drewnianego nie związanego na stałe z gruntem. W związku z powyższym Sąd nie dał wiary twierdzeniom powodów, jakoby dziennik budowy obejmował rozbiórkę dwóch obiektów, tj. kiosku i wiaty.

W związku z powyższym, ponieważ powodowie nie wykazali wykonania obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym, Sąd na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. a contrario oddalił powództwo, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że udowodnienie przez powodów faktu rozebrania starej wiaty i wybudowania w tym samym miejscu nowej nie stanowiłoby w ocenie Sądu podstawy do pozbawienia wykonalności punktu III ugody z dnia 04 listopada 2014 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w Kwidzynie, sygn. akt I Ns 905/14.

Ugoda zawarta przed sądem jest tytułem egzekucyjnym (art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c.) i w tym znaczeniu można ją uznać za zrównaną z wyrokiem sądowym. Nie korzysta ona jednak z powagi rzeczy osądzonej, która przynależy tylko prawomocnemu wyrokowi. Ugoda zawarta przed sądem (czyli ugoda sądowa) jest zarówno ugoda w rozumieniu prawa cywilnego, jak i czynnością procesową, ma zatem podwójną naturę prawną, jednakże przede wszystkim jest czynnością materialnoprawną w rozumieniu art. 917 kc.

Ugoda sądowa zawiera oświadczenia woli stron złożone przed Sądem, z związku z czym jej wykładni należy dokonywać w oparciu o art. 65 § 1 i 2 kc, zgodnie z którymi oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Z treści protokołu rozprawy z dnia 04 listopada 2014 r., sygn. akt I Ns 905/14 wynika, że celem zobowiązania się powodów R. P. i M. P. (1) do rozebrania drewnianej wiaty i kiosku warzywnego oraz uprzątnięcia terenu pod rygorem zapłacenia kary umownej w kwocie 2.000 zł było umożliwienie pozwanej J. J. (1) postawienie garażu blaszanego w miejscu dotychczas zajmowanym przez wyżej wskazane obiekty.

W zaistniałej sytuacji wybudowanie przez powodów nowej wiaty w miejscu starej bez zgody pozwanej zdaniem Sądu nie mogłoby być usprawiedliwiane dosłownym brzmieniem ugody, ponieważ uniemożliwiłoby osiągnięcie jej celu, jakim jest zapewnienie pozwanej miejsca na postawienie blaszanego garażu. Działanie takie stanowiłoby nadużycie prawa, które zgodnie z art. 5 kc nie korzysta z ochrony.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Powodowie przegrali niniejszą sprawę w całości, zatem zobowiązani są do solidarnego zwrotu pozwanej poniesionych przez nią kosztów postępowania. Na koszty te składają się zaś wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 900 zł (§ 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W toku niniejszego procesu powstały wydatki tj. zwrot kosztów podróży świadka K. P., które to koszty zostały stwierdzone postanowieniem Referendarza Sądowego z dnia 03 października 2017 r. i tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa. W związku z powyższym Sąd nakazał solidarne ściągnięcie od powodów jako strony przegrywającej sprawę kwoty 19,40 zł na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie tytułem brakujących wydatków na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst ujednolicony Dz. U. z 2016 r. poz. 623).